

ת"פ 52347/04/22 - מדינת ישראל נגד עומאר אל אטרש - בעצמו, חאמד אעסם (עציר) - בעצמו, אשרף אטרש (עציר) - נדון

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 52347-04-22 מדינת ישראל נ' אל אטרש(עציר)
ואח'

לפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשמים ע"י ב"כ עוה"ד רמה קלימי
ע"י ב"כ עוה"ד עידו פורת
1. עומאר אל אטרש - בעצמו
2. חאמד אעסם (עציר) - בעצמו
3. אשרף אטרש (עציר) - נדון
ע"י ב"כ עוה"ד בת אל חיים יואל

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשמים 1 ו 2 הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:
 - א. **קשירת קשר לביצוע פשע** עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
 - ב. **גניבת רכב**, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
 - ג. **סיוע לגניבת רכב**-עבירה לפי 413ב ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.
2. **כתב האישום כולל 3 אישומים שונים הנוגעים לשלושה נאשמים שונים, כאשר גזר הדין שבפני מתייחס לנאשמים 1 ו-2 בלבד.**

אישום ראשון מיוחס לנאשם 2 בלבד - בתאריך 08.04.22 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, החנה המתלונן מר איילין את רכבו מסוג טויוטה בסמוך לביתו ברחוב צה"ל ברמלה (להלן: "המקום"), במועד שאינו ידוע במדויק, אך עובר לתאריך 09.04.22 בשעה 23:30, קשרו הנאשמים 2 ו 3 קשר בכך שתכננו לגנוב את הרכב, בתאריך 09.04.22 בשעה 23:30 במסגרת הקשר ולשם קידומו הגיעו הנאשמים לעיר רמלה כשהם

נוסעים ברכב טויוטה, נאשם 3 הוריד את נאשם 2 בסמוך למקום ונסע מהמקום, בהמשך לכך, נכנס נאשם 2 לרכב של המתלונן, הגיע את הרכב ונסע מהמקום לכיוון מחסום מיתר בכוונה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית.

במעשיהם גנבו הנאשמים 2 ו- 3 רכב בצוותא בכך שנשאו ונטלו הרכב ללא הסכמת הבעלים לשטחי הרשות בכדי לשללו שלילת קבע.

אישום שני - בתאריך 10.04.22 בשעה 23:15 או בסמוך לכך, החנתה המתלוננת הגב' יקטרינה את רכבה מסוג טויוטה ברחוב רמב"ן בבאר שבע (להלן: "המקום"), בסמוך לכך קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע בכך שתכננו לגנוב בצוותא את הרכב של המתלוננת. בהמשך לכך, באותו היום, בשעה 23:30 או בסמוך לכך בשיחה טלפונית בין הנאשמים, אמר נאשם 3 לנאשם 2: " זה שמונה ספרות" נאשם 2 השיב: "איזו שנה?" אז השיב נאשם 3: " תיקח את המיקום זה שמונה ספרות", נאשם 2 השיב: "אם המצב לידה מאה אחוז וטוב תכה אותה, אם יש סכנה אחוז אחד אל תיגע בה" בהמשך שאל נאשם 3 את נאשם 2 תוך כמה זמן יהיה במקום והנאשם 2 השיב: "20 דקות". בהמשך לכך בשעה 23:33 התקשר נאשם 2 לנאשם 1 וביקש ממנו לשלוח לו מיקום ונאשם 1 שלח לו את המיקום באמצעות אפליקציית ווטסאפ נעיצה של מיקום הסמוך למקום.

בהמשך לכך, הגיע נאשם 2 למקום כשהוא נוהג ברכב מסוג הונדה אז פגש בנאשם 1 והשניים סייעו לנאשם 3 ואחר לגנוב את הרכב, כאשר כיוונו אותו לרכב שיש לגנוב ואז גנבו הנאשם 3 והאחר את הרכב.

הנאשמים 1 ו 2 סייעו לנאשם 3 ולאחר לגנוב את הרכב בכך שכיוונו אותו לרכב שיש לגנוב כאשר נאשם 3 והאחר גנבו את הרכב, בכוונה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית.

אישום שלישי-בתאריך 11.04.22 בשעה 22:00 או בסמוך לכך החנה המתלונן מר גזית את רכבו מסוג טויוטה קורולה ברחוב אהרון מסקין בבאר שבע, עובר לתאריך האמור, במועד שאינו מדויק, קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע בכך שתכננו לגנוב רכבים בבאר שבע. במסגרת הקשר, שלח נאשם 3 לנאשם 2 מיקומים של רכבים החונים בעיר באר שבע, אותם היו אמורים נאשמים 1 ו 2 לגנוב ולהעביר לשטחי הרשות, אך מאחר ולא הצליחו לגנוב את הרכבים, בחרו הנאשמים לגנוב את רכבו של המתלונן תוך שהם מודיעים לנאשם 3 כי הצליחו לגנוב רכב אחר.

לאחר מכן נסע נאשם 2 ברכב מסוג טויוטה כשהוא מוביל את הרכב הגנוב, בו נהג נאשם 1 לכיוון שטחי הרשות הפלסטינאית, אך הנאשמים 1 ו 2 נעצרו זמן קצר לאחר מכן על ידי שוטרים ובכך נמנעה העברת הרכב לשטחי הרשות.

בעשותם כן נאשמים 1 ו-2 גנבו בצוותא את הרכב בכך שנשאו ונטלו את הרכב ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשללו שלילת קבע בעוד נאשם 3 סייע להם לגנוב את הרכב בכך ששלח להם מיקום של הרכב.

3. בתאריך 26.10.22 הגיעו הצדדים להסדר הטיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו והורשעו במיוחס להם, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. הנאשמים 1 ו 2 נשלחו לקבלת תסקיר הואיל

וקיימת חובת תסקיר מפאת גילם ודין בעניינם נדחה למועד מאוחר יותר.

ביום 07.12.22, ניתן גזר הדין בעניינו של נאשם 3 והוא נדון ל 17 חודשי מאסר בפועל.

4. **במסגרת דיון ביום 07.09.23 בת"פ 37385-05-23 ביקש נאשם 2** לצרפו לתיק הנדון, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן בתיק המצורף.

על פי עובדות כתב האישום המצורף, עובר לתאריך 29.04.23 קשר הנאשם קשר עם אחר לגנוב רכב מהעיר באר שבע ולהעבירו לשטחי הרשות בהמשך לאמור ולצורך מימוש הקשר בתאריך 29.04.23 בשעה שאינה ידועה במדויק, הגיעו אחרים למקום בו חנה רכב מסוג טויוטה, פרצו לרכב בדרך שאינה ידועה, פתחו הרכב נכנסו לתוכו במטרה לגנוב את הרכב. מיד לאחר מכן העבירו האחרים את הרכב לידי הנאשם והאחר אשר נהגו ברכב והובילו הרכב בכביש 25 במטרה לשלול שלילת קבע מבעליו. בהמשך לאמור הבחינו שוטרים ברכב חולף על פניהם במהירות בכביש 25 סימנו לו לעצור על ידי הבהוב אך הרכב המשיך בנסיעה עד שנעצר בפזורה אז יצאו מהרכב הנאשמים והחלו להימלט לכיוון בתים סמוכים תוך שאחד השוטרים דולק אחריהם.

במסגרת התיק המצורף הורשע נאשם 2 בעבירות הבאות:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע עבירה** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

ב. **גניבת רכב**, עבירה לפי סעיף 413ב(ב) לחוק העונשין.

ג. **הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו** עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

יובהר שהנאשם האחר במסגרת התיק המצורף הודה גם כן במיוחס לו אולם טרם נגזר דינו.

תסקירי שירות מבחן

5. **נאשם 1** - בתסקיר מיום 26.02.23 סקר שירות מבחן קורות חייו של הנאשם, בן 19, רווק מתגורר בבית הוריו בפזורה ליד חורה. במסגרת תיק המעצר שהה כחודשיים במעצר לאחר מכן שוחרר בתנאי מעצר בית מלא כ 7 חודשים ומאז חודש אוקטובר 2022 שוהה בתנאים מגבילים, החל לעבוד במפעל "עוף הנגב", הנאשם סיים 11 שנות לימוד בסיומם השתלב בעבודות מזדמנות בתחום החקלאות ולאחר כשנה החל לעבוד במרכול, כאמור החל לאחרונה לעבוד במפעל. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים, נורמטיבית ומתפקדת כאשר אחד מאחיו היה מעורב בפלילים וריצה עונש מאסר בפועל בגין עבירות רכוש.

הנאשם נעדר עבר פלילי, שלל שימוש בחומרים משני תודעה. הנאשם הודה במיוחס לו, מסר שנאשם 2 חבר ילדות, נאשם 3 בן דודו, עמו נפגש לראשונה בבית המשפט, כלל לא היה מודע לכך שמעורב בביצוע העבירות. הנאשם ציין שביצע המיוחס לו מתוך סקרנות לאחר שנחשף ברשתות החברתיות לעבירות מסוג זה. הנאשם מתאר הקשר בינו לבין יתר המעורבים, ציין שהוצעה לו תמורה עבור מעורבותו.

עמוד 3

בעת בחינת גורמי הסיכוי, ציין שירות המבחן, היות הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, בכל יכולות ורבליות תקינות, ממוקד במחיר האישי והמשפחתי שגובה ממנו ההליך הפלילי, ניכר כי הדבר מהווה אלמנט הרתעה להישנות עבירות בעתיד.

לצד זאת, העריך שירות המבחן גורמי הסיכון תוך שציין האופן בו תיאר הנאשם החלטתו ליטול חלק בביצוע העבירות, יצר הסקרנות, הצורך בריגוש וסיפוק צרכים מיידים וכן הקושי לבחון השלכות מעשיו על נפגעי העבירה והמחיר האישי והמשפחתי שעתיד לשלם בגין מעשיו. שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו כאשר נוטה להשליך האחריות על האחר. בנוסף התרשם שירות המבחן שהנאשם מעורה בחברה שולית וניכר כי מתקשה להפנים הבעייתיות שבהתנהלותו. שירות המבחן העריך שקיימת נזקקות טיפולית, אך הנאשם שלל זאת.

לאור כל האמור סבר שירות המבחן שיש לבחון מקום לשילוב בהליך שיקומי, אך נוכח עמדתו של הנאשם, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית. לעניין העונש המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית ומציבת גבולות בדמות של מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות.

6. נאשם 2 - בתסקיר מיום 04.01.23 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, כבן 20, רווק מתגורר בבית הוריו בשבט אעצם, שוהה בתנאים מגבילים, עובד מזה מספר חודשים במפעל דגים בבית שמש. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים, לפני כ-4 שנים נאלצה אמו לעזוב את ביתם ולשוב לשטחי הרשות הפלסטינית, לפי כ-3 שנים אחיו נהרג בתאונת דרכים, הנאשם מסר שהיה עד לתאונה, חווה בשל כך התקפי חרדה ומצבו הנפשי התערער הוא טופל תרופתית וכן באמצעות שיחות. הנאשם תאר שמשפחתו מתמודד עם מציאות חיים מורכבת הכוללת מצוקה כלכלית, הנאשם נושא בנטל פרנסת משפחתו וניהול משק הבית ביחד עם אחותו.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, לאחר מות אחיו הפסיק לימודיו, במשך שנתיים היה מובטל, החל לעבוד במפעל "עוף הנגב" כ-5 חודשים לפני מעצר הבית, כיום כאמור עובד במפעל דגים בבית שמש.

לנאשם עבר ללא הרשעה מבית משפט לנוער בגין עבירות גניבה. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה. הנאשם הודה במיוחס לו תוך שציין שבאותה תקופה לא עבד ושהה במצוקה כלכלית ולכן חיפש פתרון להשגת כסף קל ומהיר. לדבריו אחד משותפיו הציע לו להצטרף וכן לימד אותו מה לעשות והוא התפתה, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, כיום מבין חומרת מעשיו והשלכות מעשיו. במהלך מעצרו הפיק הלקחים והתרחק מחברה שולית והחל לעבוד הביע רצון לשקם חייו.

שירות המבחן ציין שהנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2022 בהיותו נער כאשר ביצע עבירות רכוש, נבנתה עבורו תכנית שיקום אך בסמוך לכך ביצע העבירות המיוחסות לו במסגרת תיק זה ולכן לא שולב בהליך טיפולי ושירות מבחן לנוער המליץ על התחייבות וקנס.

שירות המבחן העריך שקיים סיכוי להישנות התנהלות עבריינית בתחום עבירות הרכוש ושקיימת נזקקות טיפולית, הנאשם הביע נכונות לטיפול אך הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולכן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה הגישה גיליון הרישום הפלילי ותעבורתי בעניינו של הנאשם 2 (ת/1 ו-ת/2).

וכן טיעוניה בכתב (ת/3).

המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. היא ציינה שהנאשמים קשרו קשר עם אחר לגנוב בצוותא רכבים יום אחר יום, הם פעלו לפי תכנית סדורה ומדויקת כאשר בוצעה ביניהם חלוקת תפקידים ברורה. לגבי נאשם 2 ציינה כי כשנה לאחר ביצוע העבירות בתיק האב שב וגנב רכב נוסף בצוותא עם אחר ואף נמלט מהשוטרים ונתפס לאחר מרדף.

לגבי מתחמי הענישה עתרה המאשימה, לגבי נאשם 1 למתחם הנע בין 18 ל 26 חודשי מאסר בפועל, ולגבי נאשם 2 מתחם הנע בין 24 ל 48 לחודשי מאסר בפועל בגין תיק האב ובגין התיק המצורף מתחם הנע בין 15 ל 30 חודשים.

ב"כ המאשימה, ציינה שיש לתת משקל לכך שנאשם 1 נעדר עבר פלילי, לעומתו לנאשם 2 יש רקע פלילי קודם בתחום עבירות הרכוש וחמור מכך, נאשם 2 בעודו ממתין לטיעונים לעונש שב וביצע עבירות רכוש נוספות ביחד עם אחרים בגין עצור כיום, התנהלותו של נאשם 2 מעידה על כך שהוא מעורה בעולם העברייני וכי עצם קיומו של הליך משפטי לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

בהתייחס לתסקירי שירות המבחן הדגישה ב"כ המאשימה, שהמלצת שירות המבחן בנוגע לשני הנאשמים התמצתה בענישה מוחשית בדמות של עבודת שירות, אינה יכולה לעמוד שכן שירות המבחן הינו גורם מקצועי מייעץ בלבד לבית המשפט.

ביחס לנאשם 1 שירות המבחן מציין שהנאשם 1 התקשה לקחת אחריות השליך האחריות על גורמי חוץ, מציין בפני שירות המבחן שביצע העבירות מתוך סקרנות והשגת רווח כלכלי קל ומהיר. שירות המבחן זיהה שקיימת נזקקות טיפולית אך נאשם 1 סירב לשילוב בטיפול.

ביחס לנאשם 2, ציינה ב"כ המאשימה שהתסקיר הוגש לפני כשנה, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו מה גם שלאחר התסקיר, הסיכון להישנות התנהגות עבריינית התממש ונאשם 2 נעצר בגין גניבת רכב נוספת.

ב"כ המאשימה, ציינה עתירתה למקם עונשם של הנאשמים בשליש התחתון של המתחמים להם עתרה. ולגבי נאשם 2 עתרה לכך שהעונשים שיוטלו עליו יהיו במצטבר וזאת בצירוף הטלת ענישה נלווית הכוללת פיצוי למתלוננים וכן חילוט כסף מזומן שנתפס.

8. **ב"כ נאשם 1**, ציין תחילה שהנאשם צעיר, הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון. מדובר באירועים שקרו לפני למעלה משנה, הוא הדגיש את עבירת הסיוע המיוחס לנאשם 1 שהתמצה בהצבעה והכוונה לאחר על הרכב שיש לגנוב ואילו באישום השלישי מדובר על גניבת רכב של ממש, כאשר באישום הזה הנאשמים נתפסו בסמוך והרכב נתפס והוחזר לבעליו.

9. **ב"כ הנאשם 1**, התייחס לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, במסגרתו מפרט שירות המבחן נסיבותיו האישיות של הנאשם עובדת היותו נעדר עבר פלילי קודם אשר טרם מעורבותו בתיק זה, ניהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, ושגם כיום ממשיך לעבוד באותה העבודה. בתסקיר מציין שירות המבחן שהנאשם מודה במיחוס לו ומסביר הרקע לביצוע העבירות, וניכר שהמחיר שהנאשם ומשפחתו משלמים מהווה עבורו גורם מרתיע ובסופו של התסקיר ממליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית בדמות של עבודת שירות.

10. בהתייחסו למתחם הענישה מציין ב"כ נאשם 1, שהעבירות בגין נותן הנאשם את הדין אינן מחייבות הטלת עונש מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר בנאשם שלא הסתבך שוב בפלילים, מנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד ציין ב"כ הנאשם, שיש לקחת בחשבון העונש שהוטל על נאשם 3 אשר היה הדמות המרכזית בפרשה ונדון ל 17 חודשי מאסר בפועל, כאשר המאשימה לא הגישה ערעור בעניינו, לאור זאת עתר ב"כ הנאשם 1 למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות, וכן הפנה לפסיקה.

11. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם 1 שהה במעצר כחודשיים ימים ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים כ 4 חודשים. לאור כל האמור עתר להטלת עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות. הנאשם בעצמו הביע חרטה על מעשיו וציין שעשה טעות עליה לא יחזור הוא מעוניין להתקדם בחייו והסביר כי מתרחק מחברה שולית וכיום עובד.

12. **ב"כ הנאשם 2** מיקדה טענותיה באחידות הענישה, נוכח העונש שהוטל על נאשם 3, היא הדגישה שהמאשימה לא הגישה ערעור על העונש שהוטל עליו ולא על המתחם שנקבע בעניינו של נאשם 3, הנע בין 16 ל 30 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הדגישה שנאשם 3 הינו המבצע העיקרי כאשר מעורבותו של נאשם 2 פחותה ולכן יש לקבוע מתחם שהינו מחצית מהמתחם שנקבע בעניינו של נאשם 3. ב"כ הנאשם 2 עמדה על חלקו של נאשם 2 באירועים המתוארים בכתב האישום בתיק האב ובתיק המצורף.

13. **ב"כ הנאשם 2**, עמדה על נסיבותיו האישיות של נאשם 2 אשר פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, היא הדגישה שהנאשם צעיר, חסר עורף משפחתי תומך אשר חווה טראומה אישית, עימה מתקשה להתמודד. טרם מעצרו היה בטיפול אשר נגדע בשל מעצרו. וכעת מצבו בכי רע. כפי שעלה בתסקיר, הרקע לביצוע העבירות התפתות של הנאשם להשגת רווח כספי קל ומהיר, ב"כ הנאשם 2, חידדה שהנאשם מגיע מרקע מורכב, הוא ערך ניסיון להשתלב במרכז "ריאן" אך לא הצליח ונעצר בגין התיק המצורף. ב"כ הנאשם 2, ביקשה לתת משקל ללקיחת האחריות המלאה מצדו של הנאשם, שאיפותיו לניהול אורח חיים נורמטיבי וכי ניכר שההליך הפלילי היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. הנאשם מביע רצון לשינוי אך נוכח הרקע ממנו מגיע מתקשה להתרומם אך עדיין קיים בו רצון ושאיפה לשינוי.

14. **ב"כ הנאשם 2**, טענה שעניינו של נאשם 2 כלל אינו מצוי ברף הענישה של נאשם 3, והפנתה לפסיקה כתימוכין לטענתה. בנוסף ציינה ב"כ נאשם 2, שהנאשם נעדר עבר פלילי, מדובר במאסרו הראשון, חלקו בביצוע העבירות הינו קטן מבחינת ההיררכיה, ועתרה להסתפק בימי מעצרו. הנאשם בדברו בבית המשפט הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

15. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. במקרה דנן, **הערכים החברתיים שנפגעו** מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים הם זכות הקניין, הזכות לפרטיות ופגיעה בתחושת הביטחון של בעלי הרכבים וכן מסבות נזק כלכלי רחב, בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות רכב. נפסק, לא אחת, שתופעה גניבות רכב היא "מכת מדינה" זה שנים רבות, וכי קיים צורך ממשי בהחמרת הענישה לשם הרתעה (ע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** (03.08.14); ע"פ 5724/95 **אבו דחל נ' מדינת ישראל** (12.5.96)).

17. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי נגרמה **פגיעה משמעותית בערכים המוגנים**, הנאשמים קשרו קשר עם אחרים לגנוב רכבים ולהעבירם מחוץ לתחומי מדינת ישראל, בהמשך לכך פעלו הנאשמים ביחד ועם אחרים לצורך מימוש התוכנית העבריינית שרקמו, הנאשמים והאחרים הצליחו לממש זממם בנחישות רבה וגנובו רכבים שונים לאחר תכנון מוקדם ובתחכום רב.

כאמור, עבירת גניבת רכב נחשבת כ"מכת מדינה" מזה שנים רבות, וכזו מחייבת הטלת ענישה מחמירה, למצער, מדובר בעבירה קלה לביצוע אך קשה לאיתור. רשויות אכיפת החוק מקדישות משאבים רבים למיגור תופעה זו, בעיקר בדרום הארץ.

יש לציין פסיקת בית המשפט העליון שהדגיש כי יש להילחם בכל אדם אשר נוטל חלק בעבירת גניבת רכב **"את המלחמה - יש לנהל כנגד כל אחת מהחוליות, היוצרות יחד אותו מנגנון משומן"** (ראה ע"פ 6294/05 **חובב נ' מדינת ישראל** (13.7.06)) וכן יפים לענייננו דבריו של בית המשפט המחוזי **"כדי לשוות חומרה למעשים אין צורך שהנאשמים יקחו בהכרח חלק פעיל בכל אחת מחוליות שרשרת העבירות הקשורות לרכב..."** (ראה ת"פ 2/94 (מחוזי-י"ם) מדינת ישראל נ' גסאן (04.01.96)).

בנוגע לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ראה דברי בית המשפט העליון: **"...אינה באה להגן על ערך חברתי מוגן קונקרטי, אלא היא בבחינת חומת מגן נוספת סביב לערך החברתי המוגן על ידי העבירה שלשם הגשמתה נקשר הקשר... שמשקלה של עבירת הקשר ייקבע על פי משקלו של הערך הפלילי המוגן לפי העבירה שהיא מטרת הקשר"** (ראה בע"פ 6717/09 **אוזיפה נ' היועץ המשפטי לממשלה** (06.12.10)).

ביחס לנאשם 2 יש לציין שמלבד העבירות שפורטו לעיל מיוחסת לו עבירה של הפרעה לשוטר שעה שנמלט מהשוטרים בעת שנמצא ברכב הגנוב, במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של השמירה על הסדר הציבורי והגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם.

18. באשר **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, אציין, כי מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם וקפדני ביחד עם אחרים, התוכנית העבריינית יצאה לפועל ושני רכבים נגנובו מבעליהם. בעניין זה יש

לציין שנאשם 1 לא היה שותף לגניבת הרכב המתואר באישום הראשון.

בעניינו יש לציין שנאשם 2 צירף כתב אישום נוסף הנוגע גם הוא לגניבת רכב בנסיבות דומות.

19. מדיניות הענישה הנוהגת בנוגע לעבירות גניבת רכב וקשירת קשר:

א. רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.20) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר הודאתו בארבע עבירות של גניבת רכב, בכך ששכר רכבים מחברת השכרה והעבירם לשטחי הרשות, התקין מכשירי איתור והחזירם לחברת ההשכרה, לאחר שהושכרו על ידי אחר גנב אותם הנאשם והעבירם לשטחי הרשות. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה החל מ- 18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל **20 חודשי מאסר בפועל**, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.03.18), אליו הפנתה המאשימה, נדון עניינו של נאשם אשר הורשע **בניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין** על המתלונן שרדף אחריו ומנע גניבת רכבו. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נדון ל **14 חודשי מאסר בפועל**, הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים (חודשיים בחופף). ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ג. רע"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.03.17) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר הודאתו בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שנכנס לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתוך תיק, ובאמצעותם גנב את הרכב, אך נעצר במחסום משטרת. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל**. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי נדון ל 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. **ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 8 חודשי מאסר בפועל** תוך שנקבע שעל אף שהמתחם יכול להתחיל במאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, הרף העליון יכול שיעלה על שנת מאסר. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחתה.

ד. רע"פ 9963/16 ליברטי נ' מדינת ישראל (22.12.16) נדון עניינו של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירה של גניבת רכב, בכך שבעת עבודתו כמנהל עבודה, העביר המתלונן לנאשם רכב בשווי 107,000 ש"ח שהושכר מטעם החברה, הנאשם שכפל מפתחות הרכב, ומספר ימים לאחר מכן נכנס הנאשם לרכב בעת שחנה ליד ביתו של המתלונן ונסע מהמקום, בהמשך מכר אותו לאחר בתמורה ל-8,500 ש"ח. בית משפט השלום קבע כי **מתחם ענישה נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המבקש עונש של **8 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות שהגיש הנאשם נדחו.

ה. רע"פ 1108/15 שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.02.15) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של גניבת רכב והחזקת כלי פריצה בשני אישומים שונים, בנוגע לגניבת הרכב, הנאשם ביחד עם אחר הגיעו בשעת לילה לחניון סופר, האחר נכנס לרכב ונסע מחוץ לחניון בעוד המבקש מתצפת ומכוונו לעבר היציאה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל** באישום הראשון והשית על הנאשם עונש כולל עבור שני האישומים של **14 חודשי**

מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

1. עפ"ג (חיפה) 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח** (06.07.15) - נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, בכך שהנאשם גנב רכב, העבירו לאחר תמורת סכום כסף שסוכם מראש, הנאשם נעצר במחסום משטרה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין **6 ל-18 חודשים מאסר בפועל**, הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות דומות, נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית משפט המחוזי ציין שהעונש שהוטל חורג לקולא מרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים, וזאת בשים לב לעובדה כי בהרשעתו הקודמת נגזר על הנאשם בגין אותו מעשה עונש מאסר של 14 חודשים, וחרף זאת שב לסורו. לאחר שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו של המשיב על **17 חודשי מאסר בפועל**.

2. עפ"ג (י-ם) 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (02.07.14) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר הודאתו בעבירה של גניבת רכב, בכך שגנב רכב בירושלים והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדייה. בהגיעו למחסום זוהה הנאשם על ידי מאבטחים, יצא מהרכב ונמלט בריצה מהמקום ולאחר מרדף קצר נתפס ונעצר. בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה הנע בין 9 ל 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי נדון ל 9 חודשי בפועל, ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של **הפרעה לשוטרי (המיוחסת לנאשם 2 בלבד)** נע בין הטלת מאסר על תנאי, קנס, שירות לתועלת הציבור ואף הסתפקות בהארכתו של מאסר מותנה. (ראה ע"פ (י-ם) 8740/04 מדינת ישראל נ' בן גביר (28.11.04); ע"פ (י-ם) 28716-12-12 כהן נ' מדינת ישראל (24.5.13); ת"פ (י-ם) 4110/09 מדינת ישראל נ' עליאן (14.11.13); ת"פ (פ"ת) 37009-01-13 מדינת ישראל נ' סקלרוד (30.1.14); ת"פ (ב"ש) 16194-02-12 מדינת ישראל נ' דהן (22.4.13).

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) ונוכח המפורט בכתב האישום, אופי העבירות בהן הורשעו הנאשמים ונסיבות ביצוע העבירות, לרבות לענין עבירת הסיוע, שאינו ברף התחתון אלא מצביע על מעורבות פעילה ומשמעותית בגניבת הרכב ולאור עקרון ההלימה, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנוגע לנאשם 1 נע בין 13 חודשי מאסר בפועל לבין 22 חודשי מאסר בפועל. ובנוגע לנאשם 2 נע בין 23 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.**

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שירות המבחן פירט את עמדתו ביחס לנאשמים כי קיים סיכון להישנות המעשים, מעורבות בחברה שולית וכי עולה נזקקות טיפולית אולם הנאשמים לא הביעו רצון לשילוב בהליך טיפולי ומכאן בהעדר המלצה לאפיק שכזה, אין מקום לסטות ממתחם העונש שקבעתי. לגבי נאשם 2 לדייק כי הביע רצון מסוים לשילוב בהליך טיפולי, אולם הרצון לא בא לידי מימוש ואדרבה, הנאשם היה מעורב באירוע נוסף של גניבת רכב ועבירות נוספות, שעה שהיה נתון בתנאים מגבילים בגין תיק האב שבפני.

22. עוד מצאתי לציין את עיקרון "אחידות הענישה" בשים לב לעונש שנגזר על נאשם 3 שהיה מעורב

בביצוע העבירות בצוותא עם שני הנאשמים שבפני. לא מצאתי מקום לאבחן לקולא את חלקם של הנאשמים שבפני מחלקו של נאשם 3, התמונה כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן כי מדובר בחבורה שפעלה בצוותא לגנוב כלי רכב בסמיכות זמנים של אירוע אחד למשנהו.

23. לגבי נאשם 1 - הודה במיחוס לו אולם צמצם אחריותו לביצוע העבירות, טענתו כי ביצע אותן על רקע סקרנות ולצורך רווח כלכלי, סירב להשתלב בהליך טיפולי, נתונים אלו מביאים אותי להעדיף שיקולי הרתעה וענישה ולא מצאתי כי סוג העונש של מאסר בעבודת שירות יהלום את חומרת המעשים ועלול לשדר מסר של סלחנות מקום שיש להחמיר בעבריינות זו שהוכרה כמכת מדינה ולצורך הרתעת היחיד והרבים.

24. לגבי נאשם 2 - קיימת חומרה נוספת, הגלומה בתעוזה בביצוע העבירות בתיק שצורף, שעה שהיה בתנאים מגבילים טרם נגזר דינו בתיק האב שבפני. התנהלות זו מביאה למסקנה כי יש להעדיף את עיקרון הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של נאשם 2.

25. **בגזירת העונש המתאים לנאשמים**, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

נאשם 1

הנאשם בן 20, נעדר עבר פלילי, הודה בכתב אישום מתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט. לא נפתחו בעניינו תיקים חדשים והשתלב בעבודה קבועה. לאור האמור, מצאתי למקם עונשו ברף התחתון של המתחם.

נאשם 2

הנאשם בן 20, הודה במיחוס לו והביע חרטה על מעשיו. לחובתו הרשעה בעבירות של גניבה, ביצע את העבירות בתיק המצורף שעה שהיה נתון בתנאים מגבילים וטרם נגזר דינו בתיק האב שבפני. לאור האמור מצאתי למקם עונשו בשליש התחתון של המתחם אולם לא בתחתיתו

עוד יש לתת את הדעת ל**שיקולי הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם. בכל הנוגע לעבירות רכוש מסוג זה, אשר בתי המשפט הכירו בהן כמכת מדינה, סבורני כי יש לתת משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06):

"כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב

טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

סוף דבר

26. לאחר ששקלתי את כל השיקולים דלעיל ונתתי דעתי למכלול הנסיבות, לטיעוני הצדדים, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת אני גוזר על הנאשמים עונשים כדלקמן:

נאשם 1- עומאר אל אטרש

- א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית הסוהר "דקל" ביום 24.3.24 עד השעה 08:00 בצירוף תעודת זהות וגזר דין זה. הנאשם יפנה ליחידת מאסרים נדחים לצורך תיאום מקום ריצוי מאסרו.
- ב. 7 חודשים מע"ת ל- 3 שנים ממועד שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 3 חודשים מע"ת ל- 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.
- ד. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים החל מיום 1.7.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך 2,000 ₪ לעד תביעה 2, מר בן גזית, ת.ז 318855376 ופיצוי כספי בסך 1,000 ₪ לעדת תביעה 3, הגב' יקטרינה אומדמן, ת.ז 321270381. הפיצוי ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.24, כאשר בתחילה ישולם הפיצוי לעד תביעה 2 ובסיום התשלומים בגין הפיצוי עבורו ישולם התשלום בגין הפיצוי לעדת תביעה 3.

את הקנס והפיצויים ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

בהסכמת הנאשם, מורה כי סכום הפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 52343-04-22 ככל ואין מניעה חוקית אחרת ישמש לתשלום הפיצוי והקנס וככל ותיוותר יתרה לרבות פירות ההפקדה, אלו יושבו לידי ב"כ הנאשם.

- ו. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 3,000 ₪. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].
- ז. פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה לפי סימן ה' 1 לפרק י"א לחוק העונשין.

נאשם 2 - חאמד אעסם

- ח. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין שני התיקים בהם הודה.
- ט. 7 חודשים מע"ת ל- 3 שנים ממועד שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- י. 3 חודשים מע"ת ל- 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.
- יא. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים החל מיום 1.4.25 ובכל 1 שלחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- יב. הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך 2,000 ₪ לעד תביעה 1, מר וורטאו איילין, ת.ז 016009789, פיצוי בסך 2,000 ש"ח לעד תביעה 2, מר בן גזית, ת.ז 318855376 ופיצוי כספי בסך 1,000 ₪ לעד תביעה 3, הגב' יקטרינה אומדמן, ת.ז 321270381 וכן פיצוי כספי בסך 2,000 ₪ בתיק המצורף לעד תביעה 1, מר אור אמר, ת.ז 20926114. הפיצוי ישולם ב- 7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.24, כאשר בתחילה ישולם הפיצוי לעד תביעה 1 ובסיום התשלומים בגין הפיצוי עבורו ישולם התשלום בגין הפיצוי לעד תביעה 2 ובהמשך לעד תביעה 3 ובסיום לעד תביעה 1 בתיק המצורף.

בהסכמת הנאשם, מורה כי סכום הפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 52343-04-22 ככל ואין מניעה חוקית אחרת ישמש לתשלום הפיצוי והקנס וככל ותיוותר יתרה לרבות פירות ההפקדה, אלו יושבו לידי הנאשם.

את הקנס והפיצויים ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 12

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ג. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 3,000 ₪. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול]**.
- ד. פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה או עבירה לפי סימן ה' 1 לפרק י"א לחוק העונשין.
- אני מבהיר לנאשמים כי כל סכום שישולם על ידם ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.
- מורה על חילוט סך של 4,000 ₪ שנתפסו במועד מעצרם של הנאשמים וזאת לטובת אוצר המדינה.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ד, 08 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.